

[Axel Sørensen.]

træde; det betyder, at vi vil stemme imod det af socialdemokratiet stillede ændringsforslag. Størsteparten af den landboungdom, som arbejder ude i landbruget, er nemlig mellem 16 og 18 år, og da de unge, som det ærede medlem hr. Tholstrup sagde, ved valget af livsstilling tager i betragtning, om de virkelig kan deltage i det arbejde, der forefindes, vil det være rimeligt, at man giver dem denne ret.

Med hensyn til lovens gyldighedstid har man fraveget det oprindelige forslag, der gik ud på at gøre loven permanent. Der foreligger så mange uafklarede problemer vedrørende denne lov, at en begrænsning her er påkrævet. Måske burde gyldighedstiden have været sat til eet år i stedet for to, men vi vil dog ikke af denne grund afholde os fra at stemme for lovforslaget. I disse 2 år må der så foretages en undersøgelse af, på hvilken måde man skal skride til at indføre den farvede benzin til traktorbrug, og hvilke udgifter det vil medføre.

Må jeg til slut oplyse, at jeg har rejst et krav om, at der bør ske en revision af bestemmelserne om opnåelse af refusion af erlagt benzinafgift. Minimumsgrænsen er for tiden 300 l, men det burde være sådan, at der kan dispenseres herfra for et mindre kvantum, eventuelt 100 l. Det kan ikke være rimeligt i vor demokratiske tid, at den lille husmand, der bruger under 300 l, ikke kan opnå refusion, når herremanden kan opnå det. Jeg henstiller derfor, at man løser dette spørgsmål i afgiftsudvalget, så snart dette genoptager sine møder.

Endelig er der retsforbundets ændringsforslag vedrørende den omtalte sag med manden, der både er kromand og landbruger. Jeg vil henstille, at man stemmer imod dette ændringsforslag, men samtidig vil jeg henstille til administrationen, om ikke det var muligt at få dette forhold klarlagt, således at personer, der sælger benzin og ved siden af driver landbrug, bliver lige stillet med landmænd, hvad den afgiftsfri benzin angår.

Fuglsang: Jeg kan som de foregående ærede talere på mit partis vegne anbefale det foreliggende forslag til vedtagelse. De foreslåede ændringer går ud på at nyttiggøre de erfaringer, som er gjort i den tid, loven har været i kraft, således at selve lovens administration bliver smidigere og mere håndterlig, og samtidig bliver loven bragt i større overensstemmelse med sit formål, bl. a. ved at man begrænser den afstand,

man må køre på afgiftsfri benzin, til de nævnte 10 km.

Når mit parti oprindeligt støttede loven om afgiftsfri benzin til landbrugstraktorer, var det for det første, fordi vi principielt var modstandere af sådanne indirekte skatter som benzinskatten, men dernæst var det, fordi vi ikke ville modsætte os, at man gjorde en rationel udnyttelse af landbrugets traktorer til landbrugsarbejde mulig. Det, som dengang og som vel stadig vækker en vis betænkelighed, er, at det er vanskeligt at føre kontrol med det misbrug, som kan finde sted. Landmanden er trods alt hverken værre eller bedre end andre mennesker, og det er fristende at lade personbilen nyde godt af den samme billige drivkraft som traktoren. Der er drøftet mange muligheder for en effektiv kontrol mod misbrug. Der er bl. a. det forslag, som det ærede medlem hr. Axel Sørensen nævnte, og som også fra mit synspunkt må anses for det rigtigste og naturligste. Men man er nu standset ved et forslag om, at den afgiftsfri benzin skal farves, således at man ved umiddelbar prøve kan fastslå, om der finder misbrug sted. Det glæder mig i den forbindelse at læse i betænkningen, at justitsministeren har lovet at fremskynde arbejdet med at få gennemført en sådan kontrol.

Jeg har nok i den sidste tid læst noget om, at benzinselskaberne er modstandere af denne form for kontrol, et standpunkt, som også det ærede medlem hr. Tholstrup har indtaget. Man har rettet adskillige indvendinger mod den praktiske gennemførlighed af og udgifterne ved farvning af benzinen, alle de ting, som kan motivere et standpunkt, der først og fremmest er i benzinselskabernes interesse. Men det er nu engang således, at disse olieselskaber tjener så godt, at de økonomiske vanskeligheder ikke skulle være uoverkommelige for dem, og det kan heller ikke være således, at olieselskaberne skal foreskrive, hvordan lovgivningsarbejdet her i landet skal foregå. Hvis de ikke vil eller ser sig i stand til at påtage sig dette, må der sikkert være så mange stærke kræfter indenfor landbruget selv og den kooperative bevægelse, at de vil være i stand til at løse vanskelighederne.

Men en lovgivning som den her omtalte, hvorefter en vis del af befolkningen, et vist erhverv, bliver fritaget for at betale benzinskatt, har også en anden side. Jeg ser af bemærkningerne, at landbrugets organisationer slår på det, de kalder deres berettigede krav og interesser, men der findes jo også